

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Craiu Nicolae

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și avocatei Lozovanu Olga în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

TABĂRĂ Petru XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2016– 07.02.2019;

Instanța de apel: 22.03.2019 – 30.09.2019;
21.08.2020 – 30.11.2020;

Instanța de recurs: 20.12.2019 – 22.07.2020.
25.02.2021 – 26.05.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 februarie 2019, Tabără Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani cu executare în penitenciar de tip închis.

Până la intrarea sentinței în vigoare s-a aplicat lui Tabără Petru măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea sentinței definitive, cu calcularea termenului ispășirii pedepsei din momentul reținerii inculpatului și cu includerea în acest termen a timpului aflării lui în stare de arest din 12 ianuarie 2016 până la 12 ianuarie 2017.

S-a respins cererea procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 11.12.2015, între orele 01:00 - 02:00, Tabără Petru, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, cauza penală în privința căreia a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în ograda amplasată pe XXXXX, în rezultatul unui conflict iscat spontan, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele și alte obiecte neidentificate peste

diferite regiuni ale corpului inclusiv pe cap lui Melnicenco Mihail, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3D/2643 traumă craniu-cerebrală închisă; echimoze periorbitale bilateral, hemoragii în sclera ochiului stâng, hemoragii subarahnoidiene pe lobii frontali, hematom subdural pe suprafața emisferei cerebrale stângi (250 ml), hemoragii secundare în trunchiul cerebral, care au fost produse cu 2-3 zile înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu corp contondent, au legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare gravă, fracturi costale bilateral, echimoze pe abdomen și mâna stângă, care au fost produse cu 2-3 zile înainte de deces, prin acțiuni traumatică cu corp contondent, sau lovirea de acesta, nu au legătură cauzală cu decesul, la persoane în viață condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămări medii.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Mîța Oleg în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Procurorul a depus în termen apel prin care solicita casarea parțială a sentinței în partea ce ține de latura civilă, privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Tabără Petru să fie obligat să achite cheltuielile judiciare pentru efectuarea Raportului de constatare medico-legală nr. 2643 din 08.02.2016, Raportului de expertiză medico-legală nr. 3D/2643, Raportului de expertiză medico-legală nr. 87D/2643 din 10.06.2016 și Raportului de expertiză nr. 305 din 09.02.2018, în sumă totală de 9303 lei, în rest sentința să fie menținută fără modificări.

În motivarea cererii de apel, acuzarea a invocat că, deși, instanța de judecată a dat apreciere corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și a emis o sentință de condamnare, totuși, a respins cerințele acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Apelantul considera că, concluzia instanței contravenea prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, conform căreia, instanța de judecată putea obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenta juridică garantată de stat.

3.2 Avocatul Mîța Oleg în interesele inculpatului în apel a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care să se dispună achitarea lui Tabără Petru în baza art. 151 alin. (4) Cod penal pe motivul că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat că, sentința de condamnare a inculpatului este nefondată, pe motivul lipsei componentei infrafracțiunii în acțiunile lui. A invocat că, nici un martor nu a relatat despre faptul că a văzut bătaia între inculpat și Melnicenco Mihail, anume că Tabără Petru i-a aplicat lovituri cu mâinile sau cu picioarele în regiunea capului, ca Melnicenco Mihail să cadă jos și continuarea lovirii acestuia. Mai mult, nici unul din martori nu a comunicat despre acele consecințe

imediate ale TCC descrise în Ordinul nr. 157 din 30.05.2005 privind aprobarea Indicațiilor metodice „Aprecierea medico-legală a gravității vătămării corporale în traumele craniu-cerebrale”.

Considera că, instanța nu a dat apreciere declarațiilor făcute de alți martori cum ar fi Spînu Ion, Sili Petru, Damian Andrei, Țuțu Andrei, Nani Oleg, Dicusar Andrei și Dogari Elena, audiați în ședință de judecată, fiind martorii unui alt eveniment - a unei bătăi între Melnicenco Mihail și Zbîrnea Constantin, în cadrul căreia anume Zbîrnea Constantin i-a aplicat lui Melnicenco Mihail lovituri cu pumnii iar apoi cu o rangă în regiunea capului, de la care ultimul a căzut iar Zbîrnea Constantin continua să-l lovească. La fel, acești martori au relatat instanței și despre consecințele imediate și în dinamică ale traumelor cauzate de Zbîrnea Constantin lui Melnicenco Mihail, care s-au manifestat în pierderi de conștiință, cefalee, vomă etc. Aceste declarații, însă au rămas în afara atenției instanței judecătorești.

În viziunea apărării o deosebită importantă reprezenta și momentul cauzării vătămarilor corporale, ce se află în legătură directă cu decesul lui Melnicenco Mihail. Rapoartele de expertiză și declarațiile expertului conchid că leziunile corporale care au provocat decesul victimei i-au fost aplicate aproximativ în perioada 09-10 decembrie 2015. Același concluzii au fost susținute și de declarațiile depuse de martorii Sili Petru, Damian Andrei și Țuțu Nicolae.

Instanța de judecată în textul sentinței contestate a introdus circumstanțe noi care nu au fost indicate în rechizitoriu și anume „(...) fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile inculpatului de lovire cu pumnul a victimei și a altor lovituri de la care la momentul respectiv partea vătămată a căzut pe jos, iar drept consecință a acestor lovituri s-a produs decesul victimei”.

A mai invocat că, nici un martor nu a indicat asupra faptului că anume Tabără Petru l-ar fi lovit cu pumnul pe Melnicenco Mihail sau ar fi aplicat alte lovituri de la care ultimul ar fi căzut pe jos. Mai mult, lipsesc careva probe din care să rezulte faptul căderii pe jos a lui Melnicenco Mihail în noaptea când a avut loc incidentul. Astfel, din conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului nu rezultă că la fața locului ar fi depistate careva urme de cădere a lui Melnicenco Mihail. La fel, pe hainele victimei nu s-au depistat urme, ce ar indica că acesta ar fi căzut și i-ar fi fost aplicate careva lovituri cu pumnii sau cu picioarele.

Apelantul a menționat că instanța de fond a depășit limitele învinuirii, prin indicarea în sentință că „fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile inculpatului de lovire cu pumnul a victimei și a altor lovituri de la care la momentul respectiv partea vătămată a căzut pe jos, iar drept consecință a acestor lovituri s-a produs decesul victimei”, ceea ce nu a fost incriminat inculpatului prin rechizitoriu.

Apărătorul mai indica că instanța a trecut în revistă toate probele administrate pe caz, însă nu a apreciat fiecare proba separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în

rechizitoriu, și nu a indicat care dovezi au fost puse la baza sentinței de condamnare, cât și motivele pentru care a respins alte probe, or, toate probele din speța doar infirmă vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Mîța Oleg în interesele inculpatului și de procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că prima instanța a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului conform art.151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanța a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că, instanța de judecată în textul sentinței contestate a introdus circumstanțe noi care nu au fost indicate în rechizitoriu și anume „(...) fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile inculpatului de lovire cu pumnul a victimei și a altor lovituri de la care la momentul respectiv partea vătămată a căzut pe jos, iar drept consecință a acestor lovituri s-a produs decesul victimei”, iar rechizitoriul nu conține descrierea faptei prejudiciabile astfel cum a descris-o instanța de judecată, inclusiv prin includerea acțiunilor de lovire cu pumnul a victimei și a altor lovituri de la care la momentul respective partea vătămată a căzut pe jos, prin ce au fost depășite limitele învinuirii. Or, în ceea ce privește fapta prejudiciabilă instanța de apel a indicat că fapta a fost constatată potrivit rechizitoriului întocmit, iar aceasta s-a manifestat prin faptul că, la data de 11.12.2015, între orele 01:00 - 02:00, Tabără Petru XXXXX prin înțelegere prealabilă cu altă o persoană, cauza penală în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în ograda amplasată pe XXXXX, în rezultatul unui conflict iscat spontan i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele și alte obiecte neidentificate pe diferite regiuni ale corpului inclusiv în cap lui Melnicenco Mihail cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3D/2643 traumă cranio-cerebrală închisă; echimoze periorbitale bilateral, hemoragii în sclera ochiului stâng, hemoragii subarahnoidiene pe lobii frontali, hematom subdural pe suprafața emisferei cerebrale stângi (250 ml), hemoragii secundare în trunchiul cerebral, care a fost produs cu 2-3 zile înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu corp contondent, are legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare gravă, fracturi costale bilateral, echimoze pe abdomen și mâna stângă, au fost produse cu 2-3 zile înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu un corp contondent, sau lovirea de acesta, nu au legătură cauzală cu decesul, la persoane în viață condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămări medii.

Mai mult, instanță de apel a menționat că, prima instanță just a constatat că

învinuirea înaintată de acuzarea de stat și-a găsit confirmare parțială or, cu referire la circumstanța agravantă prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal imputate inculpatului, deosebită cruzime reținută în actul de învinuire, instanța a reținut că circumstanța agravantă, se exprima prin cauzarea victimei a unor suferințe - de ordin fizic sau psihic care sunt intense, inutile, și prelungite, înainte de producerea urmărilor prejudiciabile sub formă de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult ca atât, ca să fie reținută deosebita cruzime ca circumstanță agravantă este necesar să se stabilească, că făptuitorul conștientiza sau, altfel spus, își dădea seama că săvârșește infracțiunea cu deosebită cruzime. Aceasta, pe lângă faptul că el a prevăzut că va cauza cu o deosebită cruzime moartea victimei, a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestei urmări, fapt ce din materialul probant administrat nu s-a stabilit. În acest sens, a fost reținută poziția instanței de fond, potrivit căreia fapta prejudiciabilă constatată a fost probată în ședința de judecată prin declarațiile martorului, Stăvilă Margareta, fiind audiată sub jurământ după preîntâmpinarea de răspundere penală pentru declarații mincinoase, care a declarat pe parcursul cercetării judecătorești cât și în cadrul urmăririi penale că Melnicenco Nicolae i-a povestit despre cele întâmplate, avea ochii însângezați, vineți, și urechile erau vinete, se jeluia că totul îl doare...I-a zis că Tabără cu Țuțu l-au bătut cel mai tare, Nani Oleg încerca să-i despartă. I-a zis că ziua l-a căutat o persoană, la ce i-a zis că este Tabără Petru, plângându-se că acesta l-a bătut cel mai tare. De asemenea au fost reținute declarațiile date la urmărirea penală de către Stăvilă Margareta care a relatat că, tot fostul soț i-a comunicat, că în acea seară el a fost bătut de către un domn pe nume Petrea, care este ruda lui Serghei Țuțu și de acesta din urmă. El a spus că Oleg Nani a intervenit ca să-i despartă și că nu l-a lovit. De asemenea, au fost reținute și declarațiile lui Chihai Nicolai care a indicat că, în seara de joi în jurul orelor 23.00 -23.30 a mers acasă de la serviciu. În timp ce dormea noaptea a auzit gălăgie, ieșind afară l-a văzut pe Țuțu și pe Nani pe care i-a întrebat ce se aude și de ce fac gălăgie, la care aceștia i-au răspuns că M. Melnicenco merită bătaie, deoarece acesta a furat dintr-o casă 150 euro. Dorind să sune la poliție, aceștia i-au spus să nu sune. După ce aceștia au plecat, Melnicenco făcea gălăgie. În seara când a fost gălăgie acesta a ieșit afară împreună cu Margareta, iar de ei s-a apropiat Țuțu și Nani. În ogradă mai era cineva, iar la conectarea luminii acesta a ieșit din ogradă incluzând lumina la mașină. Nu a recunoscut persoana dată din motiv că era noapte. La fel, fapta prejudiciabilă rezultă și din declarațiile lui Melnicenco Nicolai, care a dat declarații asemănătoare cu cele ale martorului Stăvila Margareta și Chihai Nicolai.

Au fost respinse alegațiile apelantului avocat Mîța Oleg, precum că, nici un martor nu a relatat despre faptul că a văzut bătaia între Tabără Petru și Melnicenco Mihail, în special să vadă că anume Tabără Petru i-a aplicat lovituri cu mâinile sau cu picioarele în regiunea capului, ca Melnicenco Mihail să cadă pe jos și continuarea lovirii acestuia în situația când acesta era pe jos. Mai mult, nici unul din acești martori nu a comunicat despre acele consecințe imediat ale TCC descrise în Ordinul nr. 157 din 30.05.2005 privind aprobarea Indicațiilor metodice „Aprecierea medico-legală a gravității

vătămării corporale în traumele craniocerebrale”.

Instanța de apel a constatat că, fiind audiat însuși inculpatul Tabără Petru a declarat în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești că, în cearta care a avut loc pe 11 decembrie 2015 din câte ține minte i-a dat o palmă victimei, deoarece a existat un dialog vulgar, palma i-a aplicat-o în regiunea feței peste obraz și din cauza că l-a mințit l-a lovit cu piciorul în fund, aceasta a durat 1-2 minute maxim. La acel moment nu cunoștea că s-a certat cu Costea Zbârnea, a lucrat la el pe data de 5-7 decembrie, înainte de a deceda, scotea apă din tranșeu. (declarații date în cadrul cercetării judecătorești) iar în coroborare acestea coincid, fiind relatate succint datorită perioadei care a durat de la momentul săvârșirii faptei până la audierea sa în cadrul ședinței de judecată. A confirmat că, i-a dat o palmă părții vătămate și nu poate să decedeze persoana de 120 kg de la o palmă...L-a lovit în cap pe partea stângă.

La fel fapta prejudiciabilă s-a constatat prin procesul verbal de confruntare între Nani Oleg și Tabără Petru din data de 23.03.2016 - în cadrul căreia învinuitul Tabără Petru a declarat că este prieten cu Nani Oleg și că în seara de 10.12 spre 11.12 el singur l-a lovit pe Mihail cu palmele peste față și cu piciorul în spate. Tot el a declarat că l-a lovit o singură dată cu pumnul în cap pe Mihail. De asemenea a declarat că, el s-a pornit pe poarta mare, însă la jumătate de ogradă s-a îndreptat spre poarta mică și a ieșit din ogradă pe poarta mică. A mai declarat că, Mihail a căzut jos până la venirea lui Nani. Bănuitul Nani Oleg a declarat că, este prieten cu Tabără Petru și că Mihail a fost lovit de către Petru cu piciorul, în regiunea bazinului. El a comunicat că a intrat în ogradă, deoarece era gălăgie și Mihail a strigat la soția lui. Tot el a declarat că Margareta când a ieșit afară, Petru se ducea în drum pe poarta mare, dar el era lângă Mihail, însă Țuțu a plecat să discute cu Margareta. Când s-a apropiat de Petru și Mihail, a observat că Tabără l-a lovit cu piciorul pe acesta. Tot el a declarat că el l-a lăsat pe Mihail așezat pe prag, apoi s-a ridicat în picioare, după ce s-a rezemat de ușă. Nu poate fi reținută poziția avocatului expusă în cererea de apel, precum că, instanța nu a dat apreciere declarațiilor făcute de alți martori - Spînu Ion, Sili Petru, Damian Andrei, Țuțu Andrei, Nani Oleg, Dicusar Andrei și Dogari Elena, audiați în ședință de judecată, fiind martorii unui alt eveniment - a unei bătai între Melnicenco Mihail și Zbârnea Constantin, în cadrul căreia anume Zbârnea Constantin i-a aplicat lui M. Melnicenco lovituri cu pumnii iar pe urmă cu o rangă în regiunea capului, de la care ultimul a căzut iar Zbârnea Constantin continua să-l lovească. La fel acești martori au relatat instanței și despre consecințele imediate și în dinamică ale traumelor cauzate de C. Zbârnea lui M. Melnicenco., care s-au manifestat în pierderi de cunoștință, cefalee, vomă etc. Aceste declarații, însă au rămas în afara atenției instanței judecătorești. În acest sens, instanța de apel a reținut poziția instanței de fond, potrivit căreia martorii Țuțu Iulia, Țuțu Andrei, Zbuca Galina, Dicusar Andrei, Dogari Elena și Spînu Ion prin diferite metode în cadrul ședinței de judecată au încercat să distorsioneze situația petrecută la fața locului, prin relatarea unor evenimente care nu au legătură cu fapta săvârșită și care sunt relatate din presupuneri fără ca declarațiile lor să fie combătute cu materialul

probator administrat care demonstrează indubitabil vinovăția imputată inculpatului Tabără Petru în fapta incriminată, încercând într-un fel sau altul să ducă instanță de judecată în eroare, cu scop de eludare de la răspundere penală a inculpatului Tabără Petru. Astfel, au fost respinse ca neavenite și lipsite de suport probatoriu, declarațiile martorilor Țuțu Iulia, Țuțu Andrei, Zbuca Galina, Dicusar Andrei, Dogari Elena și Spînu Ion precum că l-au văzut pe Melnicenco Mihail, înainte de decesul acestuia, fiind bătut de soția acestuia și concubinul ei, sau că acesta ar fi căzut efectuând lucrări la Donciu Veaceslav, or, aceste declarații nu s-au adevărit în cadrul cercetării judecătorești. Prin urmare, declarațiile date de Damian Andrei și Țuțu Andrei precum că Melnicenco Mihail, iar fi relatat că, a căzut de pe o scară atunci când efectua lucrări la Donciu Veaceslav, în cadrul ședinței de judecată nu au fost adevărate, or, fiind audiat în calitate de martor Donciu Veaceslav a declarat că Melnicenco Mihail efectua uneori lucrări pentru el, însă în ultima perioadă nu a avut lucrări la înălțimi și pe Melnicenco Mihail în perioada în care a decedat nu l-a văzut, declarații care coincid cu cele date și în cadrul urmăririi penale, și pe care instanță de judecată le-a reținut ca veridice, astfel fiind declarativă versiunea invocată de apărător cu privire la cele invocate că ar fi căzut de pe scară, or acest fapt așa cum este relatat de martori, aceștia nu au fost martori oculari, doar invocând că acest fapt le-a fost povestit de către victimă.

De asemenea, Colegiu penal a reținut ca veridice declarațiile martorilor Stăvilă Margareta și Chihai Nicolae, care au fost avertizați conform prevederilor art.312-313 Cod penal, contra semnătură, or, nu s-au stabilit careva motive întemeiate în vederea aprecierii critice a acestor declarații. Totodată, instanța de apel a respins argumentul apărătorului, Mîța Oleg, referitor la faptul că instanța eronat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor, care nu au fost martori oculari și nu au văzut ca Tabără Petru să fi aplicat careva lovituri părții vătămate.

Colegiul penal a considerat că este lipsită de relevanță și concluzia apelantului potrivit căreia, din probatoriul acumulat leziunile corporale ce au provocat decesul victimei i-au fost aplicate aproximativ în perioada 09-10 decembrie 2015. O data mai târzie se exclude atât reieșind din date stabilite obiectiv, în urma întocmirii mai multor rapoarte de expertiză medico-legale, cât și reieșind din declarațiile experților audiați suplimentar în ședință de judecată, și anume Tertîșnii Andrei și Capcelea Victor. Subsecvent, asupra legăturii cauzale directe dintre leziunile corporale cauzate victimei și decesul ultimei se indică și se constată prin raportul de expertiză medico-legală nr. 87D/2643 din 10.06.2016, raportul de constatare medico-legală nr.2643 din 08.02.2016 și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3D/2643 din 08.02.2016, raportul de expertiză judiciară nr. 305 din 09 februarie 2018, conform căruia moartea lui Melnicenco Mihail, a survenit în rezultatul traumei craniu-cerebrală închisă: echimoze periorbitale bilateral, hemoragii în sclera ochiului stâng, hemoragii subarahnoidiene pe lobii frontali, hematom subdural narcotice pe suprafața emisferei cerebrale stângi, hemoragii secundare în trunchiul cerebral, care a fost produsă cu 2-3 zile înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu corp contondent, are legătură cauzală

direct cu decesul.

Legătura causală se mai constată prin declarațiile expertului judiciar medico-legal Capcelea Victor care a declarat că, mecanismul apariției a fost prin lovirea cu un obiect dur - contondent, în regiunea feței. Imposibil de apreciat poziția victimei în momentul aplicării loviturii. Zona afectată urma să fie accesibilă pentru obiectul vulnerant, fiind vorba de nu mai puțin de 2 lovituri care au cauzat decesul. Nu s-a constatat cu ce obiect s-au aplicat loviturile. Au fost leziuni grave a craniului. Leziunile au fost provocate în perioada de timp de cel puțin 24 ore dar nu mai mult de 2-3 zile. Hematomul subdural are proveniență traumatică, și careva maladii care puteau reda asemenea scurgeri nu au fost depistate. În urma apariției lente a hematomului victima avea posibilitatea să se deplaseze de sine stătător până la creșterea volumului hematomului. Totodată, legătura causală directă dintre leziunile corporale cauzate victimei și decesul ultimei se indică și se constată prin declarațiile expertului judiciar medico-legal Tertîșnîi Andrei care a declarat că, hematomul pe cazul dat este subdural, cauza apariției este lezarea unui vas, a unei hemoragii interne. Perioada de timp în care s-a format hematomul este nu mai puțin de 2 și nu mai mult de 3 zile până la survenirea decesului. Astfel, cauzarea vătămarilor intenționate grave victimei, periculoase pentru viață, ce au provocat decesul victimei și urmările prejudiciabile cauzate, indică asupra legăturii cauzale directe cu vătămările grave a integrității corporale și a sănătății și decesul victimei, ca consecințe a acestor fapte prejudiciabile.

Așadar, în speță, fapta prejudiciabilă s-a exprimat prin acțiunile inculpatului de lovire cu pumnul a victimei și a altor lovituri de la care la momentul respectiv partea vătămată a căzut jos, iar drept consecință a acestor lovituri s-a produs decesul victimei. Astfel, instanță de judecată just a reținut că decesul victimei se afla în legătura de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale cauzate victimei de inculpatul.

Instanța de apel n-a reținut nici argumentul părții apărării precum că, martorul Spînu Ion care a declarat că, la data de 09.12.2015, după masă la văzut pe Melnicenco Mihail în barul din localitatea Băcioi, în moment când avea un conflict cu un alt consătean de al său, discutau pe tonalități înalte, după care la un moment dat Zbârnea Costea l-a lovit cu o rangă, de la ce pălitură Melnicenco Mihail a căzut pe jos, iar Zbârnea Costea continua să-l lovească cu picioarele și cu acea rangă pe cap și pe corp, iar Melnicenco Mihail în acel moment nu se mișca, fiind inconștient, or, în viziunea instanței aceste argumente sunt pur declarative și neconfirmate.

Potrivit declarațiilor martorului indicat Spînu Ion care a declarat că „nu poate comunica cu precizie dacă cazul s-a petrecut mai aproape de data de 5-10 decembrie”, astfel acesta nu a menționat că la data de 09 decembrie 2015 așa cum a invocat apărătorul, iar din considerentul dat instanță de apel a considerat aceste argumente ca declarative neavând un suport probatoriu pertinent, iar prin declarațiile martorilor Stăvilă Margareta, Chihai Nicolaie, Melnicenco Mihail care au depus declarații aflându-se sub jurământ, s-a demonstrat că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni

corporale la data de 10 decembrie 2015. Mai mult decât atât, declarațiile acestora au fost confirmate și prin alte materiale administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată așa ca procesul-verbal de confruntare între bănuitul Nani Oleg și învinuitul Tabără Petru din 23.03.2016, iar prin rapoartele de expertiză medico-legale nr.3D/2643 din 08.02.2016, nr.87 D/2643 din 10.06.2016, nr. 305 din 09 februarie 2018 prin care a fost stabilit că leziunile corporale au fost cauzate cca cu 2-3 zile înainte de survenirea morții și nu mai puțin de 24 ore până la deces. Pe acest punct de analiză, instanța de apel a reiterat că motivele și circumstanțele invocate de către inculpat și apărătorul acestuia, denotă doar o intenție directă de evitare a pedepsei pentru infracțiunea comisă.

Totodată, instanța de apel nu a constatat încălcarea drepturilor inculpatului în instanța de fond, iar argumentele apărării precum că a fost încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil nu este reținut de către instanța de apel, ori verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, instanța nu a depistat careva încălcări de procedură la acumularea probelor, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, ceea ce denotă faptul că sunt respinse argumentele invocate.

Nu a fost confirmată nici poziția expusă de către partea apărării, precum că, nici un martor nu a indicat asupra faptului că anume Tabără Petru l-ar fi lovit cu pumnul pe Melnicenco Mihail sau- ar fi aplicat alte lovituri de la care ultimul ar fi căzut pe jos.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, din conținutul procesului-verbal de confruntare între Nani Oleg și Tabără Petru din data de 23.03.2016, a reieșit că inculpatul i-a aplicat lovituri părții vătămate și că partea vătămată a căzut jos or, însuși Tabără Petru a declarat că, în seara de 10.12 spre 11.12, el singur l-a lovit pe Mihail cu palmele peste față și cu piciorul în spate. Tot el a declarat că l-a lovit o singură dată cu pumnul în cap pe Mihail.

Totodată, instanța de apel a reținut, că inculpatul, considerându-se afectat într-un drept prevăzut de lege, nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite nici de către de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că acestea sunt legale.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele invocate de către avocatul inculpatului în ceea ce privește că cele invocate de procuror nu corespund stării de fapt, și organul de cercetare penală a ignorat prevederile legale obligatorii prin faptul că nu au fost prezentate probe concludente și pertinente în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, nu sunt plauzibile și poartă caracter declarativ, urmând a fi respinse. Or, instanța de apel a reținut că atât, ordonanța de învinuire cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art.art.281, 296 CPP și art.6 din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa.

În acest context, Colegiul penal a subliniat că, actul de învinuire cât și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel. Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În atare situație, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, și motivele invocate de avocatul inculpatului în cererea de apel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiența prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, instanța de apel a considerat pedeapsa cu închisoarea stabilită inculpatului, drept una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

6. Avocatul Mița Oleg în interesele inculpatului Tabără Petru a depus recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului s-a invocat:

- instanțele de judecată nu au dat o apreciere obiectivă probelor prin care se atestă cu certitudine lipsa componenței de infracțiune în acțiunile inculpatului și în special declarațiilor martorilor Stavilă Margareta, Chihai Nicolae, declarațiilor date în calitate de bănuț de Nani Oleg, deoarece nici un martor nu a relatat acele consecințe, care au fost imputate inculpatului, și în special, că după incident partea vătămată nu și-a pierdut cunoștința, a avut o expunere coerentă, ceia ce exclude orice posibilitate de provocare a vătămarilor corporale periculoase pentru viață în acel moment;

- o deosebită importanță reprezintă și momentul cauzării vătămarilor corporale, ce se aflau în legătură direct cu decesul părții vătămate, iar instanțele nu au dat răspuns la acest argument important, or, cadavrul a fost depistat la data de 12.12.2015 și examinat la fața locului în aceeași zi la orele 11.03 (f.d.15 vol.1), potrivit raportului de expertiză judiciară nr.305 din 09.02.2018, decesul victimei a survenit cu 6-10 ore înaintea examinării cadavrului, adică orele 00.00-01.00, 12.12.2015 (f.d.264-271

vol.1);

- instanțele nu au dat apreciere declarațiilor făcute de martorii Spînu Ion, Sili Petru, Damian Andrei, Țuțu Andrei, Nani Oleg, Dicusar Andrei, Dogari Elena audiați în ședință de judecată, fiind martorii unui alt eveniment - a unei bătăi între Melnicenco Mihail și Zbîrnea Constantin, în cadrul căreia anume Zbîrnea Constantin i-a aplicat lui Melnicenco Mihail lovituri cu pumnii iar pe urmă cu o rangă în regiunea capului, de la care ultimul a căzut iar Zbîrnea Constantin continua să-l lovească;

- s-au depistat încălcări de ordin procedural și anume încălcarea dreptului inculpatului la interpret de către instanțele ierarhic inferioare, în prima instanță n-a participat interpretul, inculpatul fiind lipsit de dreptul de a cunoaște acțiunile ce s-au petrecut în limba pe care o cunoaște, fiindu-i astfel lezat dreptul la apărare.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2020, apelul avocatului Mița Oleg în numele inculpatului a fost admis, cu casarea totală a deciziei și s-a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel.

8. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, a examinat superficial cauza și a menținut fără modificări sentința, potrivit căreia Tabără Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, fără a da răspuns la argumente esențiale ale apelantului.

Colegiul a remarcat că, prima instanță a constatat de două ori fapta ca fiind comisă de către inculpat la (f.d.135 v.3), întocmai ca în rechizitoriu, după cum este indicat supra, iar ulterior la pag.17 din sentință (f.d.143 v.3) constată fapta ca fiind dovedită diferit de prima variantă, și anume, fără indicarea ”fracturi costale bilateral, echimoze pe abdomen și mâna stângă, au fost produse cu 2-3 zile înainte de deces, prin acțiuni traumatică cu corp contondent, sau lovirea de acesta, nu au legătură cauzală cu decesul, la persoane în viață condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămări medii”.

Reieșind din conținutul faptei constatate, de către prima instanță, soluție menținută de către instanța de apel, rezultă că fapta de către inculpat a fost comisă la data de 11.12.2015, între orele 01:00 - 02:00, iar vătămarile corporale grave, care au legătură cauzală cu decesul au fost produse cu 2-3 zile înainte de deces.

Astfel, instanța de apel, menținând sentința, a repetat eroarea comisă de către prima instanță, referitor la constatarea faptei, care este contradictorie. Cercetând declarațiile martorilor, succesului părții vătămate, expertului, rapoartelor de expertiză, instanța de apel a omis să dea un răspuns motivat la cel mai important argument al apărării referitor la momentul cauzării vătămarilor corporale, ce se află în legătură directă cu decesul părții vătămate în raport cu constatările din rapoartele de expertiză judiciară.

Astfel, Colegiul penal atestă că, potrivit primelor rapoarte de expertiză nr.3D/2643 din 08.02.2016, nr.87D/2643 din 10.06.2016, întocmite de expertul Andrei Tertîșnîi, în rezultatul examinării medico-legale a cadavrului și datelor cercetării

histologice, se constată, că toate vătămrile corporale grave, care au legătură cu decesul și cele medii, au fost produse cu cca 2-3 zile înainte de survenirea morții (f.d.46-48,58-59,71-72 vol.1).

În cadrul examinării cauzei în prima instanță, la solicitarea apărării (f.d.6,14-21 vol. 3), prima instanță a dispus efectuarea unei expertize în comisie, considerând că raportul de expertiză nr. 3D/2643 din 08.02.2016, nu este complet.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară în comisie nr. 305 din 09.02.2018, leziunile corporale, ce au provocat decesul lui Melnicenco Mihail, au fost produse cu nu mai puțin de 24 de ore până la deces. Acest raport mai conține o precizare, or, potrivit concluziilor expertului histolog, Victor Odovenco, la examinarea microscopică au fost depistate revărsări sanguine în mușchii intercostali, spațiul subdural, subarahnoidian și intracerebrale, ce au fost produse într-o perioadă scurtă de timp unele față de altele și conform modificărilor de reactivitate se încadrează în vechime de cca 2-3 zile până la deces (f.d.268 vol. I).

Astfel, au rămas fără răspuns argumentele apărării despre corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului în alin. (4) art.151 Cod penal, deoarece instanțele nu și-au motivat suficient hotărârile și n-au exclus divergențele cu privire la faptul, dacă anume acțiunile inculpatului au cauzat urmările prejudiciabile (decesul victimei) imputate inculpatului, iar fapta constatată ca fiind dovedită este una contradictorie.

Colegiul penal lărgit a considerat că, prin neexpunerea instanței de apel asupra acestor argumente ale apărării instanța de apel, nu s-a soluționat fondul apelului, ceea ce constituie o eroare de drept, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs care nu este abilitată cu atribuții de a judeca fondul cauzei, motiv pentru care decizia instanței de apel a fost casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Totodată, instanța de recurs a respins argumentele apărării privind încălcările de procedură invocate de apărare, precum că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, nefiind asigurat cu interpret, pe motiv că nu cunoaște limba în care a fost desfășurat procesul, acestea fiind declarative, or, din materialele cauzei rezultă cu certitudine, că inculpatul posedă limba de stat, la urmărirea penală și instanța de fond a semnat actele procesuale în limba de stat, fără a invoca că are nevoie de interpret.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat. Apelul avocatului Mîța Oleg în numele inculpatului a fost admis, cu casarea totală a sentinței, inclusiv din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță.

Tabără Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și i-a fost stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond în mod greșit a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, or, prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La caz, latura obiectivă a infracțiunii de huliganism săvârșită de Tabără Petru a fost exprimată prin aplicarea loviturilor cu pumnul și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Melnicenco Mihail, acțiuni care tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor, comisă în prezența altor persoane, recurgând la maltratarea persoanei în loc public. Modalitatea săvârșirii acțiunilor de huliganism cu obrăznicie deosebită a fost realizată prin actele de violență ale inculpatului îndreptate asupra lui Melnicenco Mihail.

Latura subiectivă s-a realizat prin desconsiderarea deplină de către Tabără Petru a ordinii publice și liniștii persoanelor profitând de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu Melnicenco Mihail din cauza unor neînțelegeri. Acest pretext este în totală necorespondere cu fapta comisă de inculpat și cu urmările produse de aceasta.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a împlinit vârsta de 16 ani.

La caz, instanța de apel a stabilit că inculpatul întrunește calitatea de subiect al infracțiunii de huliganism. În acest sens, încălcarea grosolană a ordinii publice și liniștii publice, lipsa de respect față de societate și aplicarea violenței asupra lui Melnicenco Mihail s-au dovedit prin materialele cauzei, declarațiile martorilor și însăși declarațiile inculpatului.

Analiza faptelor inculpatului denotă că acțiunile sale au fost săvârșite la 11.12.2015, în curtea casei amplasată pe XXXXX, curte în care se aflau 2 imobile și locuiau mai mulți locatari, fiind astfel un loc public, iar în urma conflictului au ieșit locatarii Stăvilă Margareta și Chihai Nicolai, fiind astfel tulburată ordinea și liniștea publică.

Instanța de apel a menționat că potrivit art. 97 pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, în procesul penal s-a constatat, prin anumite mijloace de probă, următoarele circumstanțe: 1) cauza decesului – prin raportul expertizei judiciare medico-legale; 2) existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale – prin raportul expertizei judiciare medico-legale.

În speță, din concluziile expuse în Rapoartele de expertiză și explicațiile experților s-a atestat o discrepanță de timp între momentul cauzării leziunilor corporale aflate în legătură cauzală cu decesul victimei și momentul aplicării loviturilor de către Tabără

Petru de la 24 ore până la 3 zile, discrepanță care nu poate fi interpretată altfel decât în favoarea inculpatului.

În același context, instanța de apel a reținut că, fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond, martorului Damian Andrei a comunicat că, ”... în ultimele zile când l-a văzut pe Melnicenco, acesta îi spunea că se simte rău și îl doare după cap, avea vântăți după cap, se afla în stare de ebrietate, dormea la bar...”.

La fel și martorul Țuțu Andrei, fiind audiat în ședința de judecată a comunicat că ”... Melnicenco a decedat în 2015, luna decembrie, într-o sâmbătă dimineață. L-a văzut până la deces cu 2-3 zile, la bar, stătea în stare de ebrietate și vomita. I-a spus că se simte rău, că îl durea după cap. Apoi acesta a venit la el acasă unde a cerut un pahar cu vin, el i-a dat. După care i-a spus că îl bate. Mai apoi, l-a văzut iarăși la magazin în stare de ebrietate și murdar. Cu Melnicenco erau în relații bune, au crescut de mici copii împreună. I-a spus că a fost bătut, se afla mereu în stare de ebrietate. Avea ochii vineți, iar fața era cu zgârieturi, spunea că îl doare după cap și că nu poate mânca, că vomita tot. Avea slăbiciuni, amețeli, se tăvălea sub garduri. I-a spus că a fost bătut miercuri, joi. A spus că fost bătut cu 2-3 zile înainte de deces. Nu a primit nici un tratament, nu a dorit să meargă la medic...”

Martorul Dogari Elena în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că ”... pe Melnicenco Mihai îl cunoaște, sunt vecini, trăiesc la 100 metri distanță, cunoaște că acesta este decedat din ce cauză nu cunoaște. Înainte de a deceda s-a întâlnit cu el la orele 11:00-12:00 ziua, când pleca la magazin și pe drum s-a dus la policlinică și în acest timp se apropia Mihail Melnicenco, era beat și murdar și a spus că se duce la poliție, că are probleme acasă că Margareta îl bate și Chihai și i-a spus să nu mai bea, iar el a zis ca o să bea cât o să poată și se jeluia mult de Chihai. După care, el a plecat la policlinică. Melnicenco Mihail i-a zis că se duce la poliție din motivul că soția sa îl bătea des. Anterior când se întâlnea cu Melnicenco Mihail, acesta nu se plângea de nimic, doar de familia sa. În casa acestora deseori se auzeau țipete. În acea seară vecina Angela i-a povestit că Margareta și Mihai îl băteau pe Mihail...”

La fel și martorul Spînu Ion în ședința de judecată, în instanța de fond a declarat că ”... Între 5-10 decembrie se deplasa acasă, locuia atunci în comuna Băcioi. A intrat la magazin și a cumpărat de mâncare și când a ieșit din magazin spre casă a văzut cum Costea Zbârnea îl lovește pe Mișa cu o coadă de la sapă. La întrebarea apărătorului a comunicat că incidentul a avut loc în magazinul alimentar cu terasa afară, la ieșire înspre Brăila, era seară, era întuneric orele 5-6. Melincenco Mihail era în spate la magazin cu Costea Zbârnea. În spatele magazinului era bătaie, care se petrecea între Mihai Melincenco și Constantin Zbârnea. Îi cunoaște pe ambii, deoarece îi vedea seara la terasă în magazin, mai cereau țigări de la el. El a văzut doar sfârșitul bătăii. Constantin îl lovea cu coada de sapă pe Mihai pe tot corpul și în cap, Costea era un tip agresiv. Mai întâi Mihai era în picioare, dar Costea l-a trântit jos și l-a lovit cu bâta în cap. Pe urmă când mergea spre casă se auzea gălăgie, posibil s-au apropiat pe urmă mai multe persoane dar nu este sigur că gălăgia venea din zona

magazinului. Nu poate spune precis dacă cazul s-a petrecut mai aproape de data de 5 sau 10 decembrie...”.

În speță s-a atestat însă că organul de urmărire penală a luat drept bază pentru formularea învinuirii față de Tabără Petru doar declarațiile martorilor Stavilă Margareta și Chihai Nicolai. Analizând însă declarațiile acestor martori sub aspectul infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, s-a atestat că ei nu au văzut ca la data de 11.12.2015 Tabără Petru să-i fi aplicat lui Melnicenco Mihail careva lovituri. Astfel, organul de urmărire a omis de a efectua în prezenta cauză o cercetare multi-aspectuală și completă a circumstanțelor cauzei în vederea stabilirii persoanelor a căror vinovăție în săvârșirea infracțiunii să fie dovedită în afara oricărui dubiu. Astfel, acuzarea de stat nu a prezentat careva probe care ar fi demonstrat cu certitudine legătura causală între loviturile aplicate de Tabără Petru lui Melnicenco Mihail la data de 11.12.2015 și vătămările corporale grave care au provocat decesul ultimului.

Totuși instanța de apel a considerat că în speță nu poate fi pronunțată nici sentință de achitare din moment ce în afara oricărui dubiu rezonabil s-a constatat în acțiunile lui Tabără Petru prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism, art. 287 alin. (2) Cod Penal făcând parte din categoria celor mai puțin grave în raport cu art. 151 alin. (4) Cod Penal care se atribuie la categoria celor deosebit de grave. La fel ținând cont de faptul că atât infracțiunea prevăzută la art. 151 Cod Penal, cât și cea prevăzută la art. 287 Cod Penal presupun existența violenței fizice asupra persoanei, de faptul că inculpatul nu a negat că la data de 11.12.2015 a fost în ograda lui Melnicenco Mihail și a aplicat față de acesta violența fizică, instanța de apel a considerat posibilă reîncadrarea acțiunilor inculpatului nefiind în nici-un mod lezat dreptul acestuia la apărare.

La individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal și s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, instanța de apel a ținut cont de personalitatea inculpatului de faptul că, potrivit revindecării, anterior acesta a mai comis infracțiuni, de faptul că la evidența medicului narcolog și psihiatru acesta nu se află.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, s-a conchis că pedeapsa stabilită și aplicată inculpatului în acord cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din materialele cauzei s-a atestat că Tabără Petru a fost reținut la data de 12 ianuarie 2016, ora 23:35 și s-a aflat în arest preventiv până la data de 12 ianuarie 2017.

Respectiv, instanța de apel a notat că pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 1 an, aplicată lui Tabără Petru în prezenta cauză se consideră a fi executată.

Cu referire la apelul declarat de procuror despre încasarea din contul inculpatului în bugetul de stat a cheltuielilor judiciare, instanța de apel l-a respins. Mai mult ca atât, conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, expertizele menționate au fost efectuate în scopul stabilirii vătămarilor corporale depistate la victima și cauzelor decesului acestuia. S-a constatat însă că vătămarile corporale constatate la Melnicenco Mihail și care sunt în legătură cauzală directă cu decesul acestuia nu au fost provocate de Tabără Petru, respectiv nu poate fi obligat la plata cheltuielilor judiciare solicitate de procuror.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocata Lozovanu Olga în numele inculpatului au depus recursuri ordinare prin care au solicitat casarea deciziei.

11.1 Procurorul în recursul ordinar a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței din motiv că apelul a fost greșit admis.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel a adoptat soluția de reîncadrare a acțiunilor săvârșite de inculpat din prevederile art. 151 alin. (4) lit. b) Cod penal în cele prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmau vinovăția inculpatului în faptele imputate de către acuzator;

- nu este de acord cu motivarea decizie în contextul declarațiilor martorilor Stăvilă Margareta și Melnicenco Nicolae;

- recalificând acțiunile inculpatului conform art. 287 alin. (2) Cod penal, instanța a făcut concluzii pripite despre vinovăția inculpatului, lăsând loc de interpretări;

- au fost ignorate declarațiile expertului judiciar medico-legal Tertășnîi Andrei care a declarat că hematoma este subdural, cauza apariției este lezarea unui vas, a unei hemoragii interne, iar perioada de timp în care s-a format hematoma este nu mai puțin de 2 și nu mai mult de 3 zile până la survenirea decesului;

- legătura cauzală directă dintre leziunile corporale cauzate victimei și decesului ultimei sunt indicate și constatate prin declarațiile expertului judiciar medico-legal;

- inculpatul în cadrul cercetării din 26.09.2016, audiat în temeiul art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală a declarat că recunoaște vina din rechizitoriu, sincer se căiește și regretă cele comise;

11.2 Avocata Lozovanu Olga în interesele inculpatului în recursul ordinar a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă.

În motivare recurenta a indicat că:

- este de acord cu decizia instanței de apel în partea constatării că faptele comise de inculpat nu au legătură cauzală cu vătămarile corporale ale victimei care au provocat decesul acestuia;

- nu este de acord cu noua încadrare a faptelor comise de inculpat conform prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;
- locul comiterii infracțiunii este curtea casei victimei, ce nu este un loc public;
- personale care au fost audiate ca martori au relatat că au venit în curtea casei, când inculpatul părăsea teritoriul, ceea ce rezultă că nu au văzut conflictul dintre părți;
- decizia nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, faptele descrise în apel nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, prin urmare nu poate fi aplicată pedeapsa inculpatului în temeiul acestei legi.

12. Avocata Lozovanu Olga în interesele inculpatului a depus referință asupra recursului ordinar declarat de procuror, prin care solicită declararea recursului ca inadmisibil, iar recursul lor înaintat să fie admis.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursurilor declarate de procuror și de avocata Lozovanu Olga în numele inculpatului se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, însă Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a stabilit din nou circumstanțele cauzei, recalificând acțiunile inculpatului.

Pct. 6) stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă nici unu din recurenți nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de avocată în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea nici a infracțiunii incriminate, nici a celei de care instanța l-a recunoscut vinovat, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel au fost analizate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de huliganism.

De asemenea, supunând analizei subsidiare actele cauzei, se constată că nici eroarea de drept semnalată de procuror și de avocata Lozovanu Olga în numele inculpatului și stipulată în pct. 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede situația *când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate la **pct. 9-10**.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În speță, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar soluția acesteia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului se întemeiază pe o bună motivare.

13.1 Analizând probele acușării precum și materialele cauzei, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a reîncadrat acțiunile inculpatului și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează vinovăția lui Tabără Petru și prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, apelând din nou la declarațiile inculpatului, martorilor, raportul de constatare medico-legală nr. 2643 din 08.02.2016, rapoartele de expertiză medico-legală nr. 3D/2643, 87D/2643, 305, ce denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile lui Tabără Petru nu sunt întrunite elementele infracțiunii art. 151 alin. (4) lit. b) Cod penal după cum susține acuzarea, ci elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal după cum a conchis instanța de apel la **pct. 9-10** în Decizie, soluție pe care instanța de recurs o preia, și că recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate

În atare circumstanțe, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. 5-6 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, de unde rezultă că dânsul, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, precum și cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, din care se deduce că elementele procesului de tip contradictoriu indică la faptul că procurorul, în calitatea sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acuzarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța, la rândul ei, nu are sarcina probării învinuirii, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, în conformitate cu art. 19 alin. (3) coroborat cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut în art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Deși, procurorul a susținut că instanța de apel a ajuns la concluzia recalificării acțiunilor lui Tabără Petru prin ignorarea mai multor probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate de instanțe, nu vine nici cu o concretizare în acest sens, astfel încât invocările rămân pur declarative, or instanța de apel a făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția lui de cele incriminate prin rechizitoriu.

13.2 Verificând actele dosarului, raportate la criticele invocate de apărător, Colegiul penal ajunge la concluzia că erorile semnalate nu sunt subsecvente cauzei și

sunt invocate neîntemeiat de titulari, întrucât instanța de apel a adoptat soluția legală și corectă atât în partea ce ține de încadrarea juridică a faptelor infracționale comise de inculpat, cât și privitor la soluția de condamnare în privința acestuia.

Cauza a fost examinată minuțios de către instanța de apel, iar criticele avansate de recurenți au primit deja răspunsuri fundamentate pe actele cauzei, motiv pentru care Colegiul nu are necesitatea reluării și repetării acestora.

Criticile formulate de recurentă prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Astfel, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursurile înaintate de procuror și avocatul Lozovanu Olga în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea.

13. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana și avocata Lozovanu Olga în numele

inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *TABĂRĂ Petru XXXXX r*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Craiu Nicolae